

Epistola Dedicatoria.

etissima quæq; instituta Gygantæis conatibus debacchantur, sic TVÆ inuictissimæ pietatis, & singularis virtutis radijs fuerunt perstricti, sic à tuis mœnibus prohibiti, vt te, fuerit tantum necesse, audire, quæ alij in flamma, in ferro pertulerunt ab illis antiquæ fidei nostræ hostibus, qui nisi plus TVos enses, plus TVos Clypeos, quàm Petri clauis, aut Christi ipsius crucem metuissent, proli Deum immortalem! quàm impunè, quàm effrænate sæuissent, quàm perfractè Diuina, humanaque iura perrupissent. Vnde maiora in dies, quantumuis cæci terræ filij insaniant, sælicitatis perpetuæ bona auguramur. Sine SAPIENTISSIME PRINCEPS in nostros Clypeos aliqui è sublimi illa TVA mente deriuentur radij, quibus in aurentur, quibus splendeant: Sic enim fiet, vt, cum iam se Roma, aliæque Nobiliores Italię Ciuitates se se nostris logicis, & Physicis scutis tegant, & illustrentur, isti Clypei Methaphysici TVo splendore emicantes, fiant, sicut iam tuum nomen, toti Orbi Christiano, conspicui: Sine in illorù laterculis Leo ille typica Gentilitij TVi scuti imago imprimatur: Non tantum, quia in amplo illius Leonis scutarij capite TVAM CELSITVDINEM; in lucentibus eius oculis, & palpebris, etiam dum dormit, apertis, TVAM Vigilantiam: In solitaria eius vita, quæ ad sui defensionem virtutum confortem non admittit, TVVM vni Deo affixum animum terrenæ vitæ contemptorem, Diuinę æmulatorem, & infractam inter orbis ruinas firmitatem: In tardo eius incessu, TVAM in deliberando, & agendo maturitatem; in eoque à sapientibus inter signa cælestia adscripto, TVAM mentem supra nubes, ventos, pluias, ludicra naturæ ludentis spectacula, immò super Solis metas, & indefessos syderum orbis, igneo curru, ad æternę lucis originem consurgentem; & in omnibus Diuinam, humanamque maiestatem contemplamur: sed quia Leo cum cælo, & Elementis id habet commercij, vt simul ac in regia Solis domo ab ipso Sole splenderit

*Nilus adest mundo, contraque incensa leonis
Ora, tumet, cancroque suam torrente Syenem
Imploratus adest.* inquit Lucan. l. 10.

Sic enim existimamus, dum Religionis nostrę reputamus originem, eam Nili, quo fecundatur Ægyptus, fontibus non ab similem esse: latet illa, vt Nili fontes, in Dei horto, in depresso humilitate, latet in MINIMO puncto,

*Et gentes maluit ortus
Mirari, quàm nosse suos.*

Hanc tamen Sol Charitatis eam è suo recessu ad lucem euocauit, vt ignes illos ferales retrogradi Lutheri, quorum nunc lugemus incendia, mergeret suis sanctissimis institutis; & ecce subito ingens ille fluuius Italiam primò irrigare cœpit, in Gallias exundauit, in Germaniam prorupit, Hispaniam fecundauit, in Indias sibi